

רע"פ 304/24 - מתנאל נחמני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 304/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מתנאל נחמני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ש' זמיר) ב-עפ"ת 46849-07-23 ו-עפ"ת 54327-07-23 מיום 4.12.2023 שניתן על ידי השופטת ש' זמיר

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ש' זמיר) ב-עפ"ת 46849-07-23 ו-עפ"ת 54327-07-23 מיום 4.12.2023, במסגרתו התקבל ערעור המשיבה ונדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים) (השופטת ר' פלג בר-דיין) ב-ת"ד 5737-01-20 מיום 5.6.2023.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המבקש נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח ובעודו פסול לנהיגה בשל עונש פסילה שהוטל עליו בהליך קודם. ניידת משטרה שהבחינה ברכבו הורתה לו באמצעות מערכת כריזה לעצור את הרכב, אך המבקש לא ציית והחל להימלט מהמקום בנסיעה מהירה ופרועה. בהמשך לכך, המבקש איבד שליטה על רכבו, סטה שמאלה, פגע בחוזקה בכלי רכב חונים ורכבו התהפך על צידו. כתוצאה מהתאונה, אשת המבקש, שהייתה עמו ברכב, נחבלה, נזקקה לטיפול רפואי ונגרמו נזקים לרכבים החונים. המבקש לא הותיר את פרטיו על

הרכבים שניזוקו ונמלטרגלית מהמקום. בגין זאת, המבקש הואשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש; התנהגות הגורמת נזק; אי ציות לאות של שוטר במדים; נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא; נהיגה ברכב ללא ביטוח; אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה; אי מסירת פרטים בתאונת "נזק בלבד"; ונהיגה בזמן פסילה.

3. המבקש הורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן על סמך הודאתו. בגזר הדין, נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הוא בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה למשך 6 עד 10 שנים, לצד ענישה נלווית. אשר לעונש הפסילה, נקבע כי אמנם מדובר בהרשעה חמישית של המבקש בעבירת נהיגה בזמן פסילה בעשור האחרון, אך יש הצדקה לחרוג לקולה בעניינו מתקופת הפסילה הסטטוטורית של עשר שנים עבור מי שהורשע בלפחות שתי עבירות של נהיגה בפסילה בעשור האחרון, לפי סעיף 40א(ג)(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). זאת, בין היתר, לנוכח התמשכות ההליכים ושילובו של המבקש בקבוצה טיפולית.

מלבד זאת, בית משפט השלום לתעבורה שקל לחובת המבקש בגדרי המתחם את עברו הפלילי והתעבורתי ואת העובדה שלא נרתע מלחזור על המעשים חרף עונשי המאסר בפועל שנגזרו עליו. מנגד, נשקלו הודאתו של המבקש, השיהוי שחל בהגשת כתב האישום ושיקולים שיקומיים. לנוכח האמור, נגזרו על המבקש 25 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בחופף עם עונש מאסר קודם; 6.5 שנות פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, שתחל באופן מיידי ובחופף לכל עונש אחר שאותו המבקש מרצה; וענישה נלווית.

4. ערעור המשיבה על קולת העונש התקבל ואילו ערעור המבקש על חומרתו נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר במעשים "קשים וחמורים [...] המלמדים כי מסוכנותו של המשיב [המבקש - י' א'] הינה ברף הגבוה האפשרי". עוד נקבע, כי היה מקום לתת בגזר הדין משקל משמעותי לעברו התעבורתי המכביד של המבקש ולהתנהלותו המלמדת על "זלזול בוטה בחוק ובגורמי האכיפה", וכי לנוכח מסוכנותו הגבוהה לא היה מקום לחרוג לקולה מעונש הפסילה הסטטוטורי הקבוע בפקודה. בשים לב למכלול הנסיבות, הוטלו על המבקש 30 חודשי מאסר בפועל לריצוי בחפיפה של 10 חודשים עם עונש המאסר שהמבקש מרצה ו-20 חודשים במצטבר; ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים, שתחל ביום שחרורו ממאסר ובמצטבר לכל עונש פסילה אחר שהוטל עליו. יתר רכיבי העונש שקבע בית משפט השלום לתעבורה נותרו על כנם.

5. מכאן הבקשה שלפניי, המופנית כלפי חומרת העונש, ולצידה בקשה למינוי סנגור. המבקש, שאינו מיוצג במסגרת בקשה זו, טוען כי העונש שנגזר עליו מחמיר עמו וכי יש להתחשב בנסיבותיו האישיות, בכך שהוא מרצה מאסר בפועל ממושך ובהודאתו בביצוע העבירות, אשר ניתנה לטענתו מאחר שסבר כי העונשים שייגזרו אליו יבוצעו בחפיפה מלאה. המבקש מוסיף עוד כי פנייתו לסנגוריה הציבורית לטובת ייצוג בבקשה זו לא התקבלה, בנימוק שהעונש שנגזר עליו הוא "סביר".

6. תחילה, יצוין כי לא מצאתי להורות על מינוי סנגור למבקש, בין היתר, לנוכח העובדה שהיה מיוצג בערכאות קמא וטענותיו נידונו ונדחו (ראו רע"פ 5441/23 מוניר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.7.2023)).

7. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש לאי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 133/24 סתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.1.2024)). כמו כן, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים עמוד 2

נדירים שבהם יש סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 4710/23 אבו רקייק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (29.6.2023)).

8. הבקשה שלפניי תחומה לעניינו הפרטי של המבקש בלבד; אף עיוות דין- אין בנמצא. פעמים רבות עמדתי על חומרתן של עבירות התעבורה בשל הסכנה לעבריין ולכללהציבור, ועל הצורך לנקוט כלפיהן בענישה משמעותית ומרתיעה (רע"פ 7921/23 אבו קנדיל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.11.2023)). בענייננו, המבקש ביצע עבירות נהיגה חמורות ומסכנות חיים; הוא בעל הרשעות קודמות רבות- חלקן באותן העבירות בהן הורשע בהליך זה; וניכר כי הוא אינו מכבד את החוק ומגלה אדישות לביטחונם של יתר משתמשי הדרך. בנסיבות אלה, בדין קבע בית המשפט המחוזי כי נדרש עונש מאסר ממשי ומרתיע ואין לחרוג לקולה מעונש הפסילה הסטטוטורי. העובדה שהמבקש מרצה זה מכבר עונש מאסר בפועל נלקחה אף היא בחשבון, ועל כן, נקבע כי עונשו ירוצה בחפיפה חלקית. בהתחשב בכך, העונש שנגזר על המבקש, לא רק שאינו מחמיר עמו, אלא אף, לטעמי, מקל עמו.

1. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשפ"ד (23.1.2024).

שׁוֹפֵט